

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/322,

annettu 2 päivänä maaliskuuta 2015,

yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ⁽¹⁾, jäljempänä 'AKT-EU-kumppanuussopimus',

ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien vuosia 2014–2020 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen perustuvan sisäisen sopimuksen Euroopan unionin avun rahoituksesta AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä merentakaisille maille ja alueille, joihin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljättä osaa ⁽²⁾, jäljempänä 'sisäinen sopimus', ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan investointipankin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) AKT-EU-ministerineuvoston päätöksellä N:o 1/2013 ⁽³⁾ on vahvistettu monivuotinen rahoituskehys Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden kanssa tehtävän yhteistyön osalta kaudeksi 2014–2020 lisäämällä AKT-EU-kumppanuussopimukseen uusi liite I c.
- (2) Sisäisessä sopimuksessa määritellään yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston, jäljempänä 'EKR', määrärahat, jakoperusteet ja maksuosuudet, perustetaan Euroopan kehitysrahaston komitea, jäljempänä 'EKR:n komitea' ja investointikehyskomitea ja vahvistetaan näissä komiteoissa sovellettavat äänten painotukset ja määränemmistöt.
- (3) Lisäksi sisäisessä sopimuksessa vahvistetaan AKT-valtioiden ryhmälle, jäljempänä 'AKT-valtiot' (Etelä-Afrikan tasavaltaa lukuun ottamatta) sekä merentakaisille maille ja alueille, jäljempänä 'MMA:t', seitsemän vuoden kaudelle 2014–2020 myönnettävä unionin kokonaistuki, joka on 30 506 miljoonaa euroa jäsenvaltioiden maksuosuuksina. Tästä määrästä 29 089 miljoonaa euroa osoitetaan AKT-valtioille AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä I c tarkoitettun monivuotisen rahoituskehyksen 2014–2020 mukaisesti, 364,5 miljoonaa euroa osoitetaan MMA:ille ja 1 052,5 miljoonaa euroa on varattu komissiolle tukimenoihin, jotka liittyvät komission toteuttamaan EKR:n ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon; tästä vähintään 76,3 miljoonaa euroa varataan komissiolle toimenpiteisiin, joilla parannetaan EKR:n ohjelmien vaikutusta sisäisen sopimuksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tavoin.
- (4) EKR:n määrärahojen jakamista MMA:ille säädellään neuvoston päätöksellä 2013/755/EU ⁽⁴⁾ ja sen täytäntöönpanosäännöillä sekä siihen myöhemmin tehtävillä muutoksilla.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 173, 26.6.2013, s. 67.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2013/755/EU, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin (MMA-assosiaatiopäätös) (EUVL L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (5) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia tukikelpoisia toimenpiteitä olisi rahoitettava yhdenneistöistä EKR:stä vain poikkeuksellisesti, jos apu on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että yhteistyö jatkuu kriisivaiheen yli vakaalle kehitykselle suotuisten edellytysten luomiseen asti, ja jos sitä ei voida rahoittaa unionin yleisestä talousarviosta.
- (6) Neuvosto hyväksyi 11 päivänä huhtikuuta 2006 periaatteen, jonka mukaan Afrikan rauhanrahastoa rahoitetaan EKR:stä, ja hyväksyi tulevat menettelysäännöt ja toimintamallin rauhanrahastoa varten.
- (7) AKT-valtioille voidaan myöntää unionin tukea myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 233/2014 ⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 234/2014 ⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 230/2014 ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 235/2014 ⁽⁵⁾ säädettyistä temaattisista ohjelmista. Näiden ohjelmien olisi tuotava lisäarvoa yhdenneistöistä EKR:stä rahoitettaviin ohjelmiin, oltava niiden kanssa yhdenmukaisia ja täydennettävä niitä.
- (8) Jotta voidaan edistää korkea-asteen koulutuksen kansainvälistä ulottuvuutta, Euroopan kehitysrahastosta voidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa (EU) N:o 1288/2013 ⁽⁶⁾ tarkoitettuun tavoin ottaa käyttöön varoja sitä koskevien menettelyjen mukaisesti toimiin, jotka koskevat oppimiseen liittyvää liikkuvuutta EU:n ulkopuolisiin maihin tai näistä maista, sekä yhteistyöhön ja poliittiseen vuoropuheluun näiden maiden viranomaisten, laitosten ja organisaatioiden kanssa. Näiden varojen käyttöön sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1288/2013 säännöksiä.
- (9) Alueellista yhteistyötä AKT-valtioiden, MMA:iden sekä unionin syrjäisimpien alueiden välillä olisi edelleen edistettävä. Sisäisen sopimuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti täytäntöönpanoasetuksessa olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, joilla mahdollistetaan yhdenneistöistä EKR:stä ja Euroopan aluekehitysrahastosta saatavien varojen yhteensovittaminen unionin syrjäisimpien alueiden ja AKT-valtioiden sekä Karibian, Länsi-Afrikan ja Intian valtameren alueella sijaitsevien MMA:iden välisten yhteistyöhankkeiden rahoittamiseksi, erityisesti yksinkertaistetuista mekanismeista hankkeiden yhteistä hallinnointia varten.
- (10) Yhdennentoista EKR:n täytäntöönpanemiseksi olisi vahvistettava menettely avun ohjelmointia, tarkastelua ja hyväksymistä varten sekä yksityiskohtaiset säännöt avun käytön valvontaa varten.
- (11) Kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen, joka hyväksyttiin 22 päivänä joulukuuta 2005, ja 14 päivänä toukokuuta annettujen neuvoston päätelmien ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” olisi muodostettava yhdennentoista EKR:n ohjelmasuunnittelun ja täytäntöönpanon yleinen poliittinen kehys, johon kuuluvat kansainvälisesti sovitut avun tuloksellisuutta koskevat periaatteet, kuten ne, jotka on esitetty avun tuloksellisuudesta annetussa Pariisin julistuksessa (2005), työnjakoa kehitysyhteistyöpolitiikassa koskevissa EU:n menettelysäännöissä (2007), Accran toimintasuunnitelmaa koskevissa EU:n suuntaviivoissa (2008), EU:n yhteisessä kannassa, joka koski myös EU:n avoimuustakuuta sekä avoimuuden ja vastuun muita näkökohtia, Busanissa järjestettyä avun tuloksellisuutta käsitellyttä neljättä korkean tason foorumia varten, jonka seurauksena oli muun muassa Busanin päätösasiakirja (2011), sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevassa toimintasuunnitelmassa (2010) ja vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa, jonka osapuoli unioni on.
- (12) Neuvosto antoi 14 päivänä toukokuuta 2012 päätelmät ”Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa”. Näissä päätelmissä neuvosto ilmoitti sitoutuneensa käyttämään budjettitukea tehokkaasti köyhyyden vähentämisen ja maajärjestelmien käytön tukemiseksi, avun ennustettavuuden parantamiseksi ja lujittaakseen kumppanimaiden omavastuuta kehityspolitiikoista ja uudistuksista kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen, muutossuunnitelman sekä kansainvälisen avun tuloksellisuutta koskevan ohjelman mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 233/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 234/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 230/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 235/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50).

- (13) Unionin olisi edistettävä kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jolla reagoida kriiseihin ja katastrofeihin sekä konflikteihin ja epävakaisiin tilanteisiin, erityisesti siirtymävaiheen tilanteisiin. Tämän lähestymistavan olisi perustuttava erityisesti neuvoston päätelmiin turvallisuudesta ja kehityksestä, unionin toimista epävakaisissa tilanteissa ja konfliktinestosta sekä mahdollisiin asiaankuuluviin myöhempiin päätelmiin. Unionin olisi sovellettava hauraissa valtioissa toimimista koskevan uuden sopimuksen (New Deal for Engagement in Fragile States) lähestymistapaa ja periaatteita. Tällä olisi myös määrä auttaa varmistamaan asianmukainen tasapaino turvallisuutta, diplomatiata, kehitystä ja humanitaarisia näkökohtia koskevien toimintatapojen välillä sekä liittämään lyhyen aikavälin toimet pitkän aikavälin institutionaaliseen tukeen.
- (14) Komission kertomuksesta hallintotapa-aloitteeseen keskittyvästä EU:n tuesta demokraattiselle hallintotavalle 12 päivänä joulukuuta 2013 antamissaan päätelmissä neuvosto totesi, että kumppanimaan tarpeista ja unionin sitoumuksesta tarjota ennakoitavissa olevaa rahoitusta riippumatta ohjelmasuunnittelussa käytettävillä kannustinpohjaisen lähestymistavan elementeillä voidaan stimuloida demokraattisen hallintotavan edistämistä ja tuloksellisuutta, ja niiden olisi dynaamisella tavalla vastattava sitoumuksen ja edistymisen tasoa siltä osin kuin on kyse ihmisoikeuksista, demokratiasta, oikeusvaltiosta ja hyvästä hallintotavasta. Neuvosto pani myös merkille, että vaikka rahoituskannustimet eivät riitä käynnistämään demokraattisia uudistuksia, kannustinpohjainen lähestymistapa toimii parhaiten silloin, kun kriittinen massa rahoitusta on saatavilla merkittävien vaikutusten ja tulosten tuottamiseksi, jos määrärahat ovat osa laajempaa unionin osallistumisstrategiaa. Kannustinperusteisessa lähestymistavassa olisi otettava huomioon aiemmat kokemukset, joita on saatu suoritusperusteisista mekanismeista kuten kymmenennen EKR:n hallintotapa-aloitteesta.
- (15) Vuoden 2013 aikana kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen ⁽¹⁾ nojalla perustettu EKR:n komitea kävi useita alustavia keskusteluja menetelmästä, jolla määrätään yhdennentoista EKR:n monivuotiset ohjeelliset määrärahat. Nämä keskustelut muodostivat perustan kansallisten ohjeellisten määrärahojen lopulliselle hyväksymiselle.
- (16) Unionin olisi pyrittävä käytettävissä olevien resurssien mahdollisimman tehokkaaseen käyttöön optimoidakseen ulkoisen toimintansa vaikutuksen. Tämä olisi saavutettava unionin ulkoisen toiminnan välineiden välisellä johdonmukaisuudella ja täydentävyydellä sekä käyttäen tarvittaessa rahoitusvälineitä, joilla on vipuvaikutus. Unionin olisi kehitysyhteistyöpolitiikkansa laatimisessa ja sen strategisessa ohjelmasuunnittelussa ja toimenpiteiden täytäntöpanossa myös pyrittävä varmistamaan johdonmukaisuus ulkoisen toimintansa muiden alojen kanssa.
- (17) Ilmastonmuutoksen torjuminen ja ympäristön suojele ovat unionin suurimpia haasteita, ja niissä tarvitaan välittömästi kansainvälisiä toimia. Kesäkuun 29 päivänä 2011 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio”, jossa korostetaan unionin sitoumusta edistää sisäisissä ja ulkoisissa politiikoissaan älykästä, osallistavaa ja kestävää kasvua yhdistäen taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset näkökohdat, mukaisesti tällä asetuksella olisi mahdollisuuksien mukaan edistettävä tavoitetta osoittaa vähintään 20 prosenttia unionin kokonaisrahoituksesta ilmastotoimiin liittyviin tavoitteisiin ja samalla kunnioitettava AKT-EU-kumppanuussopimuksessa vahvistettua unionin ja AKT-valtioiden välisen kumppanuuden periaatetta. Vähähiilisen ja ilmastonmuutosta kestäväen yhteiskunnan edistämistä koskevien toimien olisi mahdollisuuksien mukaan oltava toisiaan tukevia niiden vaikutuksen tehostamiseksi.
- (18) Unionin ja jäsenvaltioiden olisi parannettava kehitysyhteistyöpolitiikkojensa johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä erityisesti ottamalla huomioon kumppanimaiden ja -alueiden ensisijaiset tavoitteet maiden ja alueiden tasolla. Sen varmistamiseksi, että unionin ja jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöpolitiikat täydentävät ja tukevat toisiaan, on aiheellista pyrkiä yhteiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun ja sitä seuraaviin toimenpiteisiin paikallisella tasolla, kuten yhteiseen analyysiin, yhteisiin toimiin, työnjakoon, ohjeellisiin määrärahoihin ja tarvittaessa yhteiseen tuloskehyykseen.
- (19) Joulukuussa 2007 pidetyssä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa hyväksyttiin EU:n ja Afrikan välinen strateginen kumppanuus, joka vahvistettiin EU:n ja Afrikan huippukokouksessa marraskuussa 2010. Neuvosto antoi myös 19 päivänä marraskuuta 2012 Karibian ja EU:n yhteistä kumppanuusstrategiaa koskevat päätelmät, joilla korvattiin 11 päivänä huhtikuuta 2006 annetut neuvoston päätelmät EU:n ja Karibian kumppanuudesta. Tyynenmeren osalta neuvosto antoi 14 päivänä toukokuuta 2012 uudistettua kehityskumppanuutta koskevat päätelmät, joilla täydennettiin vuonna 2006 hyväksyttyä strategiaa ja saatettiin se ajan tasalle (neuvoston 17 päivänä heinäkuuta 2006 antamat päätelmät).
- (20) Unionin taloudelliset edut olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin seuraamukset. Nämä toimenpiteet olisi toteutettava kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen, asiassa sovellettavien sopimusten mukaisesti.

(1) Neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäinen sopimus vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehyykseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille (EUVL L 247, 9.9.2006, s. 32).

(21) Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta säädetään neuvoston päätöksessä 2010/427/EU (¹),

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

TAVOITTEET JA YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet

1. AKT-maiden ja -alueiden kanssa yhdenmutoista EKR:n puitteissa tapahtuva maantieteellinen yhteistyö perustuu tavoitteisiin, peruseriaatteisiin ja arvoihin, jotka sisältyvät AKT-EU-kumppanuussopimuksen yleisiin määräyksiin.
2. Unionin ulkoisen toiminnan periaatteiden ja tavoitteiden sekä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja muutossuunnitelman sekä niihin tehtyjen muutosten tai lisäysten puitteissa:
  - a) tämän asetuksen nojalla tehtävän yhteistyön ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä sen poistaminen;
  - b) tämän asetuksen mukaisella yhteistyöllä edistetään myös:
    - i) kestävää ja osallistavaa taloudellista, sosiaalista ja ympäristöä koskevaa kehitystä,
    - ii) demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden lujittamista ja tukemista, ja
    - iii) kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeuksiin perustuvan lähestymistavan täytäntöönpanoa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista mitataan käyttäen asianmukaisia indikaattoreita, myös inhimillisen kehityksen indikaattoreita, erityisesti vuosituhanen kehitystavoitetta nro 1 mainitun alakohdan a kohdan osalta ja vuosituhanen kehitystavoitteita 1–8 mainitun alakohdan b kohdan osalta, ja vuoden 2015 jälkeen muita indikaattoreita, joista unioni ja jäsenvaltiot ovat sopineet kansainvälisellä tasolla.

3. Ohjelmasuunnittelu toteutetaan niin, että se täyttää mahdollisimman hyvin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n kehitysapukomitean (OECD/DAC) vahvistamat julkisen kehitysavun arviointiperusteet ottaen samalla huomioon unionin tavoite varmistaa kaudella 2014–2020, että vähintään 90 prosenttia sen kehitysavun kokonaismäärästä lasketaan julkiseksi kehitysavuksi.
4. Toimia, jotka kuuluvat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 soveltamisalaan ja jotka voivat saada sen nojalla rahoitusta, ei pääsääntöisesti rahoiteta tämän asetuksen nojalla, paitsi silloin kun on tarpeen varmistaa yhteistyön jatkuvuus kriisistä vakaisiin kehitysoloihin. Näissä tapauksissa erityistä huomiota on kiinnitettävä sen varmistamiseen, että humanitaarinen apu, kunnostustoimet ja kehitysapu liittyvät tosiasiallisesti toisiinsa ja että niillä vähennetään katastrofiriskiä ja parannetaan selviytymiskykyä.

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa on varmistettava johdonmukaisuus unionin muiden ulkoisen toiminnan alojen, muiden samoihin asioihin vaikuttavien unionin politiikkojen ja kehitykseen vaikuttavien politiikkojen kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet, mukaan luettuna Euroopan investointipankin (EIP) hallinnoimat toimenpiteet, perustuvat yhteistyöpolitiikkoihin, jotka on esitetty unionin ja kyseessä olevien kolmansien maiden ja alueiden välisissä asiakirjoissa, kuten sopimuksissa, julistuksissa ja toimintasuunnitelmissa, ja unionin päätöksiin, erityisiin mielenkiinnon kohteisiin, poliittisiin painopisteisiin ja strategioihin.
2. Unioni ja jäsenvaltiot pyrkivät toiminnassaan yhteiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, joka perustuu kumppanimaiden köyhyyden vähentämiseen tai vastaaviin kehitysstrategioihin. Ne voivat toteuttaa yhteisiä toimia, muun muassa kyseisten strategioiden yhteistä analysointia ja yhteistä reagointia niihin, määrittelemällä väliintuloon ja maansisäiseen työnjakoon liittyviä painopistealoja, järjestämällä avunantajien yhteisiä käyntejä kohdepaikassa sekä hyödyntämällä yhteisrahoitusjärjestelyjä ja hajautettuja yhteistyöjärjestelyjä.

(¹) Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

3. Unioni edistää monenvälistä tapaa kohdata maailmanlaajuiset haasteet ja tekee tältä osin yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kanssa. Se edistää tarvittaessa yhteistyötä kansainvälisten organisaatioiden ja laitosten sekä muiden kahdenvälisten rahoittajien kanssa.

4. Unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä kumppanimaiden väliset suhteet perustuvat yhteisiin arvoihin, joita ovat ihmisoikeudet, demokratia, oikeusvaltioperiaate sekä omistajuuden ja molemminpuolisen vastuuvollisuuden periaatteet, ja suhteilla edistetään näitä arvoja. Kumppanimaille annettava tuki mukautetaan niiden kehitystilanteeseen, sitoutumiseen ja edistykseen, jota ne ovat saavuttaneet ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan osalta.

Suhteissa kumppanimaihin otetaan lisäksi huomioon niiden sitoutuminen kansainvälisten sopimusten ja unionin kanssa luotujen sopimussuhteiden täytäntöönpanoon ja tässä saavutetut tulokset, mukaan lukien maahanmuuton alalla AKT-EU-kumppanuussopimuksessa määrättyin tavoin.

5. Unioni edistää tehokasta yhteistyötä kumppanimaiden ja -alueiden kanssa parhaiden kansainvälisten käytäntöjen mukaisesti. Se mukauttaa tukensa kumppanien kansallisiin tai alueellisiin kehitysstrategioihin, uudistuspolitiikkoihin ja menettelyihin aina, kun se on mahdollista, sekä tukee demokraattista sitoutumista samoin kuin maan sisäistä ja molemminpuolista vastuuvollisuutta. Tätä varten unioni edistää

- a) kehitysprosessia, joka on avoin, kumppanimaan tai -alueen johtama ja omistama, paikallisen asiantuntemuksen edistäminen mukaan lukien;
- b) oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, joka kattaa kaikki ihmisoikeudet, olipa kyse kansalais- ja poliittisista oikeuksista tai taloudellisista, sosiaalisista ja sivistyksellisistä oikeuksista, jotta ihmisoikeusperiaatteet voidaan sisällyttää tämän asetuksen täytäntöönpanoon ja avustaa kumppanimaita niiden kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden täytäntöönpanossa ja tukea oikeudenhaltijoita, erityisesti köyhiä ja haavoittuvia ryhmiä, oikeuksiensa vaatimisessa;
- c) kumppanimaiden väestön vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä, kattavia ja osallistavia tapoja lähestyä kehitysyhteistyötä sekä kaikkien yhteiskuntaryhmien laajaa osallistumista kehitysprosessiin sekä kansalliseen ja alueelliseen vuoropuheluun, poliittinen vuoropuhelu mukaan lukien. Erityistä huomiota kiinnitetään parlamenttien, paikallisviranomaisien ja kansalaisyhteiskunnan asemaan muun muassa osallistumisen, valvonnan ja vastuuvollisuuden aloilla;
- d) OECD:n kehitysapukomitean parhaiden käytäntöjen mukaisia tehokkaita yhteistyötapoja ja -välineitä sekä innovatiivisten välineiden käyttöä, joita ovat avustusten ja lainojen yhdistäminen ja muut riskinjakomekanismit valituilla aloilla ja valituissa maissa sekä yksityisen sektorin osallistuminen, ottaen asianmukaisesti huomioon velanhoitokyky ja tällaisten mekanismien määrä, vaatimus arvioida järjestelmällisesti vaikutuksia tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti, erityisesti köyhyyden vähentämisen osalta, sekä erityiset talousarviotukeen perustuvat mekanismit, kuten valtiotakenteiden kehittämistä koskevat sopimukset. Kaikki ohjelmat, toimet ja yhteistyötavat ja -välineet mukautetaan kunkin kumppanimaan ja -alueen erityisolosuhteisiin, ja keskeisiä tekijöitä ovat ohjelmaperusteiset lähestymistavat, ennakoitavan apurahoituksen saanti, yksityisten resurssien hankinta, myös paikalliselta yksityissektorilta, yleiset ja syrjimättömät mahdollisuudet käyttää peruspalveluja sekä maakohtaisten järjestelmien kehittäminen ja käyttö;
- e) kansallisten tulojen käyttöönottoa ja kumppanimaiden finanssipolitiikan vahvistamista tarkoituksin vähentää köyhyyttä ja riippuvaisuutta tuesta;
- f) toimintalinjojen ja ohjelmasuunnittelun vaikutuksen parantamista avunantajien toimien yhteensovittamisen, johdonmukaistamisen ja yhdenmukaistamisen myötä, jotta voidaan luoda yhteisvaikutusta sekä välttää päällekkäisyyksiä ja kaksinkertaista työtä, parantaa täydentävyyttä ja tukea kaikille avunantajille avoimia aloitteita ja kumppanimaisissa ja -alueilla tapahtuvaa yhteensovittamista siitä ja avun tuloksellisuudesta annettujen yhteisten ohjeiden ja parhaiden käytäntöjen periaatteiden mukaisesti;
- g) tuloksiin perustuvia kehitystä koskevia lähestymistapoja, myös avointen ja maajohtoisten tuloskehysten kautta, jotka perustuvat tarvittaessa kansainvälisesti sovittuihin tavoitteisiin sekä vertailukelpoisiin ja yhdistettäviin indikaattoreihin, kuten vuosituhannen kehitystavoitteiden indikaattoreihin, jotta kehitysavun tuotoksia, tuloksia ja seurauksia, vaikutukset mukaan luettuna, voidaan arvioida ja niistä voidaan tiedottaa.

6. Unioni tukee tarvittaessa kahdenvälisen, alueellisen ja monenvälisen yhteistyön ja vuoropuhelun täytäntöönpanoa, kumppanuussopimusten kehitysoluttavuutta ja kolmenvälistä yhteistyötä. Unioni edistää eteläisten maiden keskinäistä yhteistyötä.

7. Kehitysyhteistyötoimissaan unioni hyödyntää ja jakaa tarvittaessa jäsenvaltioiden kokemuksia uudistuksista ja siirtymävaiheesta.

8. Unioni pyrkii säännölliseen ja tiiviiseen tietojen vaihtoon kumppanuuden toimijoiden kanssa AKT-EU-kumppanuussopimuksen 4 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

OHJELMASUUNNITTELU JA VAROJEN KOHDENTAMINEN

3 artikla

Varojen kohdentamisen yleinen kehys

1. Komissio päättää monivuotisten ohjeellisten määrärahojen jakamisesta kunkin AKT-valtion ja alueen sekä AKT-maiden keskinäisen yhteistyön osalta AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3, 9 ja 12 c artiklassa määrättyjä perusteita noudattaen ja sisäisen sopimuksen 2 artiklassa vahvistetuissa taloudellisissa rajoissa.

2. Määrärahojen ohjeellista maakohtaista jakoa määritettäessä sovelletaan eriytettyä lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa, että kumppanimaille räätälöidään erityisiä yhteistyöohjelmia, jotka perustuvat:

- a) niiden tarpeisiin;
- b) niiden valmiuksiin tuottaa, saada ja hyödyntää taloudellisia resursseja;
- c) niiden sitoumuksiin ja tuloksiin; ja
- d) unionin avun mahdollisiin vaikutuksiin.

Maat, jotka tarvitsevat apua eniten, erityisesti vähiten kehittyneet maat, alhaisen tulotason maat ja kriisissä olevat maat, kriisistä toipuvat maat, hauraat maat ja haavoittuvat maat, ovat etusijalla varoja kohdennettaessa.

Unioni mukauttaa apunsa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla dynaamisilla, tuloshakuisilla ja maakohtaisilla toimenpiteillä maan tilanteeseen, sitoutumiseen ja edistykseen, jota se on saavuttanut muun muassa hyvän hallinnon, ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen aloilla sekä valmiuksissaan toteuttaa uudistuksia ja vastata väestönsä vaatimuksiin ja tarpeisiin.

3. EKR:n komitea keskustelee 1 kohdassa tarkoitettujen monivuotisten ohjeellisten määrärahojen jakamista koskevasta menetelmästä.

4 artikla

Ohjelmasuunnittelun yleinen kehys

1. AKT-valtioille ja -alueille AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti annettavan tuen ohjelmasuunnitteluprosessi toteutetaan mainitun sopimuksen liitteessä IV olevassa 1–14 artiklassa ja tämän asetuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen yleisperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta ohjelmasuunnittelu suoritetaan yhdessä asianomaisen kumppanimaan tai -alueen kanssa ja sitä mukautetaan enenevässä määrin kumppanimaan tai -alueen köyhyyden vähentämistä koskeviin tai tätä vastaaviin strategioihin.

Unioni ja sen jäsenvaltiot kuulevat toisiaan ohjelmasuunnitteluprosessin varhaisessa vaiheessa ja koko prosessin ajan parantaakseen yhteistyötoimiensa johdonmukaisuutta, täydentävyyttä ja yhdenmukaisuutta. Tämän kuulemisen perusteella voidaan päättää yhteisestä ohjelmasuunnittelusta paikan päällä edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa. Yhteisen ohjelmasuunnittelun olisi perustuttava unionin avunantajien suhteellisiin etuihin. Muita jäsenvaltioita kehoitetaan osallistumaan ohjelmasuunnitteluun unionin yhteisen ulkoisen toiminnan vahvistamiseksi.

EIP:n rahoitustoimien on edistettävä unionin yleisiä periaatteita, erityisesti niitä, jota on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa ja AKT-EU-kumppanuussopimuksessa, kuten köyhyyden vähentämistä osallistavan ja kestäväen kasvun sekä taloudellista, sosiaalista ja ympäristöä koskevan kehityksen avulla. EIP:n ja komission olisi yhdennentoista EKR:n ohjelmasuunnitteluprosessissa pyrittävä tarvittaessa mahdollisimman suureen yhteisvaikutukseen. EIP:tä on kuultava varhaisessa vaiheessa sen asiantuntemukseen ja toimintaan liittyvissä kysymyksissä unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden lisäämiseksi.

Lisäksi on kuultava myös muita avunantajia ja kehitysalan toimijoita, kansalaisyhteiskunnan edustajat ja alueelliset ja paikalliset viranomaiset mukaan luettuina.

3. Joissakin tapauksissa, kuten AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, komissio voi antaa kehitysavun ohjelmasuunnittelua ja täytäntöönpanoa koskevia erityissäännöksiä hallinnoimalla itse kyseiselle valtiolle osoitettuja varoja asiaan liittyvien unionin politiikkojen mukaisesti.
4. Unioni keskittää kahdenvälisen apunsa periaatteessa enintään kolmelle alalle, joista sovitaan kumppanimaiden kanssa.

5 artikla

Ohjelma-asiakirjat

1. Strategia-asiakirjat ovat asiakirjoja, jotka unioni ja asianomainen kumppanimaa tai -alue laativat kehitysyhteistyötä koskevan yhtenäisen poliittisen kehyksen aikaansaamiseksi AKT-EU-kumppanuussopimuksen yleisen tarkoituksen ja soveltamisalan, tavoitteiden ja yleisten periaatteiden mukaisesti ja mainitun sopimuksen liitteessä IV olevissa 2, 8 ja 12 a artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Strategia-asiakirjojen laatimisessa ja täytäntöönpanossa on noudatettava avun tuloksellisuutta koskevia periaatteita: kansallinen omistajuus, kumppanuus, yhteensovittaminen, yhdenmukaistaminen, vastaanottajamaan järjestelmiin tai alueellisiin järjestelmiin mukautuminen, avoimuus, keskinäinen vastuuvollisuus ja tuloshakuisuus tämän asetuksen 2 artiklassa säädetyn mukaisesti. Ohjelmakausi on periaatteessa sovitettava yhteen kumppanimaan strategia-aikataulujen kanssa.

2. Asianomaisen kumppanimaan tai -alueen suostumuksella strategia-asiakirjaa ei edellytetä, kun on kyse
  - a) maista tai alueista, joilla on kehitysstrategia kehityssuunnitelman tai vastaavan kehitysasiakirjan muodossa, ja komissio on hyväksynyt sen perustaksi vastaavalle monivuotiselle maa- tai alueohjelmalle ohjelman hyväksyessään;
  - b) maista tai alueista, joille unioni ja jäsenvaltiot ovat sopineet yhteisestä monivuotisen ohjelma-asiakirjasta;
  - c) maista tai alueista, joilla on jo yhteinen puiteasiakirja, jonka perusteella unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa voidaan soveltaa unionin ja kyseisen kumppanimaan tai -alueen välisiin suhteisiin, mukaan luettuna unionin kehitysyhteistyöpolitiikka;
  - d) alueista, joilla on yhteisesti sovittu strategia unionin kanssa;
  - e) maista, joissa unioni aikoo sovittaa strategiansa yhteen uuden, ennen 1 päivää tammikuuta 2017 alkavan kansallisen aikataulun kanssa; tällaisissa tapauksissa unionin toimet kyseisen maan osalta sisältyvät vuoden 2014 ja uuden kansallisen aikataulun alkamisen välisenä aikana toteutettavaan monivuotiseen maaohjelmaan.
3. Strategia-asiakirjoja ei vaadita mailta tai alueilta, jotka saavat tämän asetuksen nojalla unionin varoista alustavia määrärahoja enintään 50 miljoonaa euroa kaudella 2014–2020. Näissä tapauksissa unionin toimet kyseisten maiden ja alueiden osalta sisältyvät monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin.

Jos kumppanimaa tai -alue ei voi hyväksyä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on laadittava strategia-asiakirja.

4. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta monivuotiset maa- ja alueohjelmat perustuvat kumppanimaan tai -alueen kanssa käytävään vuoropuheluun ja ne laaditaan tässä artiklassa tarkoitettujen strategia-asiakirjojen tai vastaavien pohjalta ja niistä tehdään sopimus kyseisen maan tai alueen kanssa.

Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yhteistä monivuotista ohjelma-asiakirjaa, joka on tässä kohdassa vahvistettujen periaatteiden ja ehtojen mukainen, mukaan luettuna määrärahojen ohjeellinen kohdentaminen, voidaan tätä asetusta sovellettaessa ja 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen pitää kumppanimaan tai -alueen suostumuksella monivuotisena maa- tai alueohjelmana.

5. Monivuotisissa maa- ja alueohjelmissä on esitettävä unionin rahoitusta saaviksi valitut ensisijaiset alat, täsmälliset tavoitteet, odotetut tulokset, tulosindikaattorit sekä määrärahojen ohjeellinen kohdentaminen sekä kokonaisuudessaan ja kunkin ensisijaisen alan osalta. Niissä on myös selitettävä, kuinka ehdotetuilla ohjelmilla edistetään tässä artiklassa tarkoitettua maan kokonaisstrategiaa ja kuinka niillä edistetään muutossuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

Avun tuloksellisuuden periaatteiden mukaisesti AKT-valtioiden välisessä strategiassa on vältettävä pirstaloitumista sekä varmistettava täydentävyys ja todellinen lisäarvo suhteessa maa- ja alueohjelmiin.

6. Komission ja AKT-valtioiden yhteistyönä laaditaan AKT-valtioiden sihteeristön kautta maiden ja alueiden ohjelma-asiakirjojen lisäksi AKT-valtioiden välinen strategia-asiakirja ja siihen liittyvä monivuotinen ohjelma AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 12–14 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

7. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut erityissäännökset voidaan antaa erityistukiohjelmina, joissa otetaan huomioon 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut erityisnäkökohdat.

6 artikla

Kriisissä olevia tai kriisistä toipuvia maita ja alueita tai hauraita maita ja alueita koskeva ohjelmasuunnittelu

1. Laadittaessa ohjelma-asiakirjoja kriisissä oleville tai kriisistä toipuville maille ja alueille tai hauraille tai luonnononnettomuuksille alttiille maille ja alueille, kyseessä olevien väestöjen, maiden tai alueiden haavoittuvuus, erityistarpeet ja olosuhteet on otettava asianmukaisesti huomioon.

Unioni on täysimääräisesti sitoutunut panemaan täytäntöön haurassa valtioissa toimimista koskevan uuden sopimuksen (New Deal for Engagement in Fragile States) ja sen periaatteet, mukaan lukien keskittymällä viiteen rauhan ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevaan tavoitteeseen, varmistamalla paikallisen vastuun ja mukauttamalla uuden sopimuksen täytäntöönpanon osana laaditut kansalliset suunnitelmat läheisesti toisiinsa.

Asianmukaista huomiota kiinnitetään konfliktien ehkäisyyn ja ratkaisemiseen, valtion ja rauhan rakentamiseen, konfliktien jälkeiseen sovitteluun ja jälleenrakentamiseen liittyviin toimiin keskittämällä erityistä huomiota osallistavaan ja lainmukaiseen politiikkaan, turvallisuuteen, oikeuteen, taloudellisiin perusteisiin ja valmiuksien kehittämiseen vastuullista ja oikeudenmukaista palveluntarjontaa varten. Näissä prosesseissa kiinnitetään erityistä huomiota naisten asemaan ja lapsinäkökulmaan.

Jos kumppanimaat tai -alueet ovat suoraan mukana kriisissä, kriisistä toipumassa tai hauraita tai jos tällainen tilanne vaikuttaa niihin, kaikkien asianomaisten toimijoiden piirissä on erityisesti painotettava hätäavun, kunnostustoimien ja kehityksen yhteensovittamisen tehostamista, mukaan lukien poliittisten aloitteiden osalta, jotta edistetään siirtymistä hätätilanteesta kehitysvaiheeseen. Hauraiden tai säännöllisesti luonnononnettomuuksille alttiiden maiden ja alueiden ohjelmasuunnittelussa korostetaan katastrofivalmiutta ja katastrofien ehkäisyä sekä tällaisten onnettomuuksien seurausten hoitoa ja tarkastellaan altistumista šokeille sekä vahvistetaan sietokykyä.

2. Niiden maiden tai alueiden osalta, jotka ovat kriisissä, kriisistä toipumassa tai hauraita, voidaan toteuttaa kyseisen maan tai alueen yhteistyöstrategiaa koskeva tapauskohtainen tarkistus. Nämä tarkistukset voivat johtaa erityiseen ja mukautettuun strategiaan, jolla varmistetaan siirtyminen pitkän aikavälin yhteistyöhön ja kehitykseen sekä edistetään humanitaaristen ja kehityspoliittisten välineiden yhteensovittamista ja helpotetaan siirtymää niiden välillä.

7 artikla

Ohjelma-asiakirjojen hyväksyminen ja muuttaminen

1. Komissio hyväksyy ohjelma-asiakirjat ja niihin sisältyvän määrärahojen ohjeellisen jaon 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kun ohjelma-asiakirjat toimitetaan EKR:n komitealle, komissio toimittaa ne samanaikaisesti tiedoksi myös yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle noudattaen täysin tämän asetuksen IV osaston mukaista päätöksentekomenettelyä.

Asianomaisen AKT-valtion tai -alueen on tämän jälkeen hyväksyttävä ohjelma-asiakirjat AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV määrätyn tavoin. Maat tai alueet, joilla ei ole allekirjoitettua ohjelma-asiakirjaa, voivat saada rahoitusta tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Strategia-asiakirjoja ja monivuotisia maa- ja alueohjelmia sekä niihin sisältyvää määrärahojen ohjeellista jakoa voidaan mukauttaa ottaen huomioon AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 5, 11 ja 14 artiklassa määrätty tarkistukset.

Tämän asetuksen 2 artiklan 4 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti sekä aiempien EKR:ien ja muiden kannustimista saatujen kokemusten ja opetusten pohjalta alustavia maakohtaisia määrärahoja voidaan täydentää muun muassa suoritusperusteisen mekanismin kautta. Vaikka hauraille ja haavoittuville valtioille onkin annettava erityiskohtelu sen varmistamiseksi, että juuri niiden tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon, saataville on asetettava varoja hallintotavan kehittämiseen tarkoitetun kannustinosuuden kymmenennen EKR:n mukaiseen määrään saakka kannustinten tarjoamiseksi tuloshakuisiin uudistuksiin muutossuunnitelman mukaisesti ja AKT-EU-kumppanuussopimuksessa asetettujen sitoumusten täyttämiseksi. Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitettu EKR:n komitea keskustelee suoritusperusteisesta mekanismista tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäljempänä 14 artiklassa säädettyä menettelyä sovelletaan myös huomattaviin muutoksiin, joiden seurauksena strategia, sen ohjelma-asiakirjat ja/tai sen ohjelmoitavien määrärahojen jako muuttuu merkittävästi. Asianomainen AKT-valtio tai -alue hyväksyy tarvittaessa ohjelma-asiakirjoihin tätä varten tehtävät lisäykset.

4. Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, kuten kriisitilanteissa tai demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia tai perusvapauksia koskevissa välittömissä uhissa, 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tapauksien mukaan lukien, voidaan käyttää 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä 5 artiklassa tarkoitettujen ohjelma-asiakirjojen muuttamiseksi.

III OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

8 artikla

Yleinen täytäntöönpanokehys

Komission ja EIP:n AKT-EU-kumppanuussopimuksen nojalla hallinnoima AKT-valtioille ja -alueille annettava apu pannaan täytäntöön sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varainhoitoasetuksen, jäljempänä 'EKR:n varainhoitoasetus' mukaisesti.

9 artikla

Toimintaohjelmien, yksittäisten toimenpiteiden ja erityistoimenpiteiden hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat 5 artiklassa tarkoitettujen ohjeellisten ohjelma-asiakirjojen pohjalta.

Kun on kyse toistuvista toimista, se voi hyväksyä myös monivuotisia toimintaohjelmia enintään kolmeksi vuodeksi.

Toimi voidaan tarvittaessa ja asianmukaisesti perusteltuna hyväksyä yksittäisenä toimenpiteenä ennen vuotuisen tai monivuotisten toimintaohjelmien hyväksymistä tai sen jälkeen.

2. Komissio valmistelee toimintaohjelmat ja yksittäiset toimenpiteet kumppanimaan tai -alueen kanssa, ottaa tähän mukaan paikan päällä edustettuina olevat jäsenvaltiot sekä sovittaa toimia tarvittaessa yhteen muiden avunantajien kanssa, erityisesti kun kyse on yhteisestä ohjelmasuunnittelusta, ja EIP:n kanssa. Jäsenvaltioille, jotka eivät ole paikan päällä edustettuina, ilmoitetaan alan toiminnasta.

Toimintaohjelmat sisältävät erityisen kuvauksen kustakin suunnitellusta toimesta. Tässä kuvauksessa määritetään tavoitteet, odotetut tulokset ja tärkeimmät toiminnot.

Kuvauksessa esitetään odotetut tulokset tuotosten, tulosten ja vaikutusten muodossa yhdessä määrällisten tai laadullisten tavoitteiden kanssa ja siinä selitetään niistä kunkin väliset yhteydet samoin kuin yhteydet monivuotisessa maa- tai alueohjelmassa esitettyihin tavoitteisiin. Tuotoksilla ja periaatteissa myös tuloksilla on oltava täsmälliset, mitattavat ja realistiset indikaattorit, joissa on perustaso ja aikataulusidonnaiset vertailuarvot, jotka on mahdollisimman pitkälle mukautettu kumppanimaan tai -alueen omiin tuotoksiin ja vertailuarvoihin. Kustannus-hyötyanalyysi toteutetaan tarvittaessa.

Kuvauksessa esitetään riskit ja tarvittaessa ehdotukset niiden lievittämiseksi, analyysi alakohtaisesta kontekstista ja keskeisistä sidosryhmistä, toteuttamistavat, talousarvio, alustava aikataulu ja talousarviotuen osalta maksun perusteet, mukaan lukien mahdollisten muuttuvien maksuosuuksien osalta. Siinä määritellään myös toimeen mahdollisesti liittyvät tukitoimet sekä seuranta-, tarkastus- ja arviointijärjestelyt.

Kuvauksessa esitetään tarvittaessa myös täydentävyys suhteessa nykyisiin tai suunniteltuihin EIP:n toimiin kumppanimaassa tai -alueella.

3. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa mainituissa tapauksissa tai kun on kyse odottamattomista ja asianmukaisesti perustelluista tarpeista tai poikkeuksellisista olosuhteista, komissio voi hyväksyä erityistoimenpiteitä, mukaan lukien toimenpiteet sen helpottamiseksi, että hätäavusta siirrytään pitkän aikavälin kehitystoimiin, tai toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan väestön valmistautumista toistuviin kriiseihin.

4. Komissio hyväksyy 1 kohdassa säädetty toimintaohjelmat ja yksittäiset toimenpiteet, joiden osalta unionin rahoitustuki on yli 5 miljoonaa euroa, ja erityistoimenpiteet, joiden osalta unionin rahoitustuki on yli 10 miljoonaa euroa, tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tätä menettelyä ei tarvitse noudattaa sellaisten toimintaohjelmien ja toimenpiteiden osalta, jotka allittavat kyseiset raja-arvot, eikä niihin tehtyjen vähäisten muutosten osalta. Vähäiset muutokset ovat teknisiä mukautuksia, esimerkiksi täytäntöönpanojakson jatkaminen, varojen uudelleen kohdentaminen alustavien määrärahojen puitteissa ja määrärahojen lisääminen tai vähentäminen alle 20 prosentilla niiden alustavasta määrästä, kuitenkin enintään 10 miljoonalla eurolla, ja edellyttäen, että muutokset eivät merkittäväällä tavalla vaikuta alkuperäisen toimintaohjelman tai toimenpiteen tavoitteisiin. Tällaisissa tapauksissa komissio hyväksyy toimintaohjelmat, toimenpiteet ja niihin tehdyt vähäiset muutokset ja ilmoittaa tästä EKR:n komitealle kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä.

Kukin jäsenvaltio voi pyytää hankkeen tai ohjelman poistamista EKR:n komitealle toimitetusta toimintaohjelmasta tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jos sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa yhdessä 8 artiklan 2 kohdan kanssa määritelty jäsenvaltioiden määrävähemmistö kannattaa tällaista pyyntöä, komissio hyväksyy toimintaohjelman ilman kyseistä hanketta tai ohjelmaa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että komissio, EKR:n komiteassa olevien jäsenvaltioiden näkemysten mukaisesti, ei halua jatkaa toimintaohjelmasta poistettua hanketta tai ohjelmaa, se on annettava myöhemmin uudelleen EKR:n komitean tarkasteltavaksi toimintaohjelman ulkopuolella yksittäisenä toimenpiteenä, jonka komissio sen jälkeen hyväksyy tämän asetuksen 14 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, kuten kriisitilanteissa, luonnon tai ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa, tai demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia tai perusvapauksia koskevissa välittömissä uhissa, komissio voi hyväksyä yksittäisiä tai erityistoimenpiteitä tai muutoksia voimassa oleviin toimintaohjelmiin ja toimenpiteisiin tämän asetuksen 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Komissio hyväksyy sisäisen sopimuksen 6 artiklassa tarkoitetut tukimenoihin liittyviä erityisiä toimintaohjelmia tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tukimenoihin liittyviin erityisiin toimintaohjelmiin mahdollisesti tehtävät muutokset hyväksytään samaa menettelyä noudattaen.

6. Ympäristönäkökohtia, muun muassa ilmastoon ja luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvia vaikutuksia ja niihin liittyviä sosiaalisia vaikutuksia, tarkastellaan hanketasolla, ja ympäristön kannalta herkissä hankkeissa tehdään tarvittaessa myös ympäristövaikutusten arviointi (YVA), etenkin, jos niillä todennäköisesti on huomattavia ympäristö- ja/tai sosiaalisia vaikutuksia, jotka ovat herkkiä, moninaisia tai ennennäkemättömiä. Tätä tarkastelua ohjaavat kansainvälisesti tunnustetut käytännöt. Alakohtaisten ohjelmien täytäntöönpanossa käytetään strategisia ympäristöarviointeja (SYA) tilanteen mukaan. Asianomaisten sidosryhmien osallistuminen ympäristöarviointeihin ja tulosten julkinen saatavuus varmistetaan.

10 artikla

Jäsenvaltioiden lisärahoitusosuudet

1. Jäsenvaltiot voivat omasta aloitteestaan toimittaa komissiolle tai EIP:lle vapaaehtoisia rahoitusosuuksia sisäisen sopimuksen 1 artiklan 9 kohdan mukaisesti AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi muutoin kuin yhteisrahoituksen keinoin. Vapaaehtoiset rahoitusosuudet eivät vaikuta yhdennentoista EKR:n varojen yleiseen kohdentamiseen. Vapaaehtoisia rahoitusosuuksia käsitellään samalla tavalla kuin sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden varsinaisia rahoitusosuuksia, lukuun ottamatta sisäisen sopimuksen 6 ja 7 artiklan määräyksiä, joiden osalta voidaan tehdä erityisjärjestelyjä kahdenvälisessä rahoitussopimuksessa.

2. Käyttötarkoitukseen sitominen voidaan tehdä vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa toteutettavia toimia varten. Tässä tapauksessa komissiolle uskottuja vapaaehtoisia rahoitusosuuksia on käsiteltävä käyttötarkoitukseensa sidottuna tulona EKR:n varainhoitoasetuksen mukaisesti.

3. Lisävarat on integroitava ohjelmasuunnitteluun ja tarkasteluprosessiin sekä tässä asetuksessa tarkoitettuihin vuosittaisiin toimintaohjelmiin, yksittäisiin toimenpiteisiin ja erityistoimenpiteisiin, ja niiden on ilmennettävä kumppanimaan tai -alueen omavastuullisuutta.

4. Komissio hyväksyy seurauksena olevat mahdolliset muutokset toimintaohjelmiin, yksittäisiin toimenpiteisiin ja erityistoimenpiteisiin 9 artiklan mukaisesti.

5. Komissiolle tai EIP:lle AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi vapaaehtoisia lisärahoitusosuuksia uskovien jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä rahoitusosuuksista neuvostolle ja EKR:n komitealle tai investointikehyskomitealle etukäteen.

11 artikla

Verot, tullit ja maksut

Unionin apu ei johda erityisten verojen, tullien eikä maksujen syntymiseen eikä niiden kantamiseen.

AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 31 artiklan soveltamista rajoittamatta tällaiset verot, tullit ja maksut voidaan katsoa tukikelpoisiksi EKR:n varainhoitoasetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

12 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla tai sen edustajilla ja tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneiden edunsaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia tai, jos kyseessä ovat kansainväliset järjestöt, tarkistuksia niiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaisesti.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti avustusso-
pimukseen tai avustuspäätökseen taikka tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun sopimukseen liittyvän, unionin taloudellisia etuja vahingoittavan petoksen, korruption tai muun laittoman toiminnan osoittamiseksi.

4. Kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin yhteistyösopimuksiin, sopimuksiin, avustusso-
pimuksiin ja avustuspäätöksiin, jotka ovat seurausta tämän asetuksen täytäntöönpanosta, on sisällyttävä määräyksiä, joiden nojalla komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

13 artikla

Hankinta-, avustus- ja muihin menettelyihin sovellettavat kansallisuutta ja alkuperää koskevat säännöt

Hankinta-, avustus- ja muihin menettelyihin sovellettavat kansallisuutta ja alkuperää koskevat säännöt määritellään AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevassa 20 artiklassa.

IV OSASTO

PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYT

14 artikla

EKR:n komitean vastuuala

1. EKR:n komitea, joka on perustettu sisäisen sopimuksen 8 artiklalla, on annettava lausuntonsa tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

EIP:n tarkkailija osallistuu asioiden käsittelyyn EKR:n komiteassa EIP:tä koskevien kysymysten osalta.

2. EKR:n komitean tehtäviin kuuluvat ne, jotka on säädetty tämän asetuksen II ja III osastossa:

- a) yhdenestätoista EKR:stä myönnettävään unionin apuun liittyvä ohjelmasuunnittelu ja sen tarkastelu, jonka painopiste on maa- ja aluestrategioissa ja AKT-valtioiden välisen yhteistyön strategioissa; ja
- b) unionin avun täytäntöönpanon ja arvioinnin seuranta, joka kattaa muun muassa avun vaikutukset köyhyyden vähentämiseen, alakohtaiset näkökohdat, monialaiset kysymykset, jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien kanssa tehtävän yhteensovittamisen toimivuuden kentätasolla sekä 2 artiklassa tarkoitettujen avun tuloksellisuuden periaatteiden noudattamisen edistymisen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

Jos budjettitukiohjelmat, joista EKR:n komitea on antanut myönteisen lausunnon, keskeytetään täytäntöönpanovaiheessa, komissio ilmoittaa komitealle etukäteen keskeyttämisestä ja myöhemmästä päätöksestä jatkaa maksuja.

Kukin jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää komissiota antamaan EKR:n komitealle tietoja ja suorittamaan näkemysten vaihdon asioista, jotka liittyvät tässä kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin. Tällaisen näkemystenvaihdon perusteella jäsenvaltiot voivat laatia suosituksia, jotka komissio ottaa huomioon.

3. Kun EKR:n komiteaa pyydetään antamaan lausunto, komission edustaja antaa EKR:n komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä sisäisen sopimuksen 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa EKR:n komitean työjärjestyksestä tehdyssä neuvoston päätöksessä säädetyssä määräajassa. EKR:n komitea antaa lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden perusteella ja jonka enimmäiskesto on 30 päivää. EIP osallistuu näkemystenvaihtoon. Lausunto annetaan sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistetulla määränemmistöllä painottamalla jäsenvaltioiden ääniä sisäisen sopimuksen 8 artiklan 2 kohdassa esitetyllä tavalla.

EKR:n komitean annettua lausuntonsa komissio hyväksyy toimenpiteet, joita sovelletaan välittömästi.

Jos nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan ole EKR:n komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tällöin komissio lykkää toimenpiteiden soveltamista ajanjaksolla, joka saa periaatteessa kestää enintään 30 päivää ilmoituksen antopäivästä mutta jota voidaan pidentää poikkeustapauksissa enintään 30 päivällä. Neuvosto voi tämän määräajan kuluessa tehdä toisenlaisen päätöksen samalla määränemmistöllä kuin EKR:n komitea.

4. Edellä olevien 7 artiklan 4 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisissa asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa komissio hyväksyy toimenpiteet, joita sovelletaan välittömästi, ilman niiden toimittamista ennakkoon EKR:n komitealle, ja jotka ovat voimassa hyväksytyin tai muutetun asiakirjan, toimintaohjelman tai toimenpiteen koko keston ajan.

Viimeistään 14 päivän kuluttua hyväksymisestä puheenjohtajan on toimitettava toimenpiteet EKR:n komitealle tämän lausunnon saamiseksi.

Jos EKR:n komitea antaa kielteisen lausunnon tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, komissio kumoo välittömästi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet.

15 artikla

Afrikan rauhanrahasto

AKT-valtioiden keskinäisen yhteistyön ohjelmissa osoitetaan varoja Afrikan rauhanrahastolle. Kyseisiä varoja voidaan täydentää alueohjelmista saatavalla rahoituksella. Erityismenettelyä sovelletaan seuraavasti:

- a) Afrikan unionin pyynnöstä, jonka AKT-suurlähettiläskomitea vahvistaa, komissio laatii monivuotisia toimintaohjelmia, joissa yksilöidään mahdollisten toimien tavoitteet, laajuus ja luonne sekä toimien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt; raportointia varten määritetään sovittu malli toimien tasolla. Kunkin toimintaohjelman liitteessä kuvataan kutakin mahdollista toimen tyyppiä koskeva päätöksentekomenettely toimen luonteen, laajuuden ja kiireellisyyden mukaan;
- b) toimintaohjelmista, mukaan luettuna a alakohdassa tarkoitettua liitteestä, ja toimintaohjelmien muutoksista keskustellaan asianomaisissa neuvoston valmistelutyöryhmissä sekä poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa, ja ne hyväksytään pysyvien edustajien komiteassa (Coreper) sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistetulla määränemmistöllä ennen kuin komissio hyväksyy ne;
- c) toimintaohjelmat, lukuun ottamatta a alakohdassa tarkoitettua liitettä, ovat komission ja Afrikan unionin välillä tehtävän rahoitussopimuksen perustana;
- d) kullekin rahoitussopimuksen nojalla toteutettavalle toimelle on saatava poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ennakkohyväksyntä; neuvoston asianomaisille valmistelutyöryhmille on ilmoitettava tai, ainakin suunniteltaessa uusia rahoitettavia rauhantukioperaatioita, niitä on kuultava toimista hyvissä ajoin ennen niiden saattamista a alakohdassa tarkoitettujen erityisten päätöksentekomenettelyjen mukaisesti poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean käsiteltäväksi, jotta voidaan varmistaa, että suunniteltujen toimenpiteiden sotilas- ja turvallisuusluottavuuden lisäksi otetaan huomioon myös niiden kehitysyhteistyöhön ja rahoitukseen liittyvät näkökohdat. Erityistä huomiota on kiinnitettävä julkiseksi kehitysavuksi tunnustettuun toimintaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta rauhantukioperaatioiden rahoittamista;

- e) komissio laatii varojen käytöstä neuvostolle ja EKR:n komitealle niiden pyynnöstä vuosittain tiedoksi toimintaker-
tomuksen, jossa tehdään ero julkista kehitysapua koskevien ja muiden maksusitoumusten ja maksujen välillä.

Ensimmäisen monivuotisen toimintaohjelman päättyessä unioni ja sen jäsenvaltiot tarkastelevat Afrikan rauhanrahaston tuloksia ja menettelyjä sekä keskustelevat tulevien rahoitusmahdollisuuksien vaihtoehtoista. Tässä yhteydessä ja Afrikan rauhanrahaston saamiseksi terveemmälle pohjalle unioni ja sen jäsenvaltiot käyvät keskusteluja, joissa käsitellään sekä kysymystä rauhantukioperaatioiden, mukaan lukien EKR:stä rahoitetut operaatiot, varoista että kestävästä unionin tuesta afrikkalaisjohteisille rauhantukioperaatioille vuoden 2020 jälkeen. Lisäksi komissio tekee arvioinnin rauhanrahastosta viimeistään vuonna 2018.

16 artikla

Investointikehyskomitea

1. Sisäisen sopimuksen 9 artiklan mukaisesti EIP:n alaisuuteen perustettu investointikehyskomitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja komission edustajasta. Komiteaan kutsutaan osallistumaan tarkkailijat neuvoston pääsihteeristöstä ja Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Kukin jäsenvaltio ja komissio nimittävät yhden edustajan ja yhden varaedustajan. Jatkuvuuden turvaamiseksi investointikehyskomitean jäsenet valitsevat keskuudestaan investointikehyskomitean puheenjohtajan kahdeksi vuodeksi. EIP vastaa komitean sihteeristöstä ja tukipalveluista. Ainoastaan jäsenvaltioiden nimittämällä investointikehyskomitean jäsenillä tai heidän varajäsenillään on äänioikeus.

Neuvosto hyväksyy investointikehyskomitean työjärjestyksen yksimielisesti ehdotuksesta, jonka EIP laatii komissiota kuultuaan.

Investointikehyskomitea tekee päätöksensä määräenemmistöllä. Äänen painotuksesta määrätään sisäisen sopimuksen 8 artiklassa.

Investointikehyskomitea kokoontuu vähintään neljästi vuodessa. Lisäkokouksia voidaan kutsua koolle EIP:n tai komitean jäsenten pyynnöstä sen työjärjestyksen mukaisesti. Investointikehyskomitea voi lisäksi antaa työjärjestyksensä mukaisesti lausunnon kirjallisella menettelyllä.

2. Investointikehyskomitea hyväksyy

- a) investointikehyskomitean täytäntöönpanoa koskevat toimintaohjeet;
- b) investointikehystä koskevat investointistrategiat ja liiketoimintasuunnitelmat, myös suoritusindikaattorit, AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden ja unionin kehityspolitiikan yleisten periaatteiden perusteella;
- c) investointikehystä koskevat vuosikertomukset;
- d) kaikki yleiset toimintapoliittiset asiakirjat, myös arviointikertomukset, jotka koskevat investointikehystä.

3. Investointikehyskomitea antaa lausunnon seuraavista:

- a) korkotuen myöntämistä koskevat ehdotukset AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tällöin investointikehyskomitea antaa lausunnon myös korkotuen käytöstä;
- b) ehdotukset investointikehysinvestoinnista johonkin hankkeeseen, josta komissio on antanut kielteisen lausunnon;
- c) muut investointikehyskomiteaan liittyvät ehdotukset, jotka perustuvat investointikehyskomitean toimintaohjeissa määriteltyihin yleisperiaatteisiin;
- d) EIP:n tulossuunnitelman kehittämiseen liittyvät ehdotukset siltä osin kuin tällaista kehystä sovelletaan AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti toimiin.

Vähäisiä toimia koskevan hyväksymismenettelyn yksinkertaistamiseksi investointikehyskomitea voi antaa puoltavan lausuntonsa myönnettävien määrärahojen kokonaismäärää (korkotuet, tekninen apu) tai yleisvaluutusta (lainat, pääoma) koskevista EIP:n ehdotuksista, ja EIP kohdentaa määrärahoja myöhemmin edelleen yksittäisille hankkeille ilman investointikehyskomitean ja/tai komission uutta lausuntoa kyseisten määrärahojen kokonaismäärää tai yleisvaluutusta koskevien perusteiden mukaisesti, mukaan lukien edelleen kohdennetun määrärahan enimmäismäärä hanketta kohti.

Lisäksi EIP:n hallintoelimet voivat ajoittain pyytää, että investointikehyskomitea antaa lausunnon kaikista rahoitusehdotuksista tai tietyistä rahoitusehdotusten ryhmistä.

4. EIP toimittaa investointikehyskomitean käsiteltäväksi ajoissa asiat, jotka vaativat investointikehyskomitean hyväksynnän tai lausunnon 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Kaikki komitean lausuntoa varten toimitetut ehdotukset tehdään investointikehyskomitean toimintaohjeissa esitettyjen asiaa koskevien perusteiden ja periaatteiden mukaisesti.

5. EIP tekee tiiviisti yhteistyötä komission kanssa ja sovittaa toimensa tarvittaessa yhteen muiden avunantajien kanssa. Erityisesti EIP:

- a) laatii tai tarkistaa yhdessä komission kanssa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjeiden noudattamisesta ja se varmistaa, että sen tukemissa hankkeissa noudatetaan kansainvälisiä sosiaali- ja ympäristönormeja ja että hankkeet ovat sopusoinnussa AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden, unionin kehityspolitiikan yleisten periaatteiden ja asianomaisten maa- ja aluekohtaisten yhteistyöstrategioiden kanssa;
- b) pyytää komission lausuntoa sijoitusstrategioiden, liiketoimintasuunnitelmien ja yleispoliittisten asiakirjojen laadintaa varten;
- c) ilmoittaa hallinnoimistaan hankkeista komissiolle 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Hankkeen arviointivaiheessa sen on pyydettävä komission lausuntoa hankkeen yhdenmukaisuudesta asianomaisen maa- ja aluekohtaisen yhteistyöstrategian tai, tapauksen mukaan, investointikehyskomitean yleisten tavoitteiden kanssa;
- d) pyytää, 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sisältyviä korkotukia lukuun ottamatta, hankkeiden arviointivaiheessa komissiolta hyväksynnän myös investointikehyskomitealle esitettyjen korkotukiehdotusten yhdenmukaisuudesta AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan sekä investointikehyskomitean toimintaohjeissa määritellyjen perusteiden kanssa.

Komission katsotaan antaneen puoltavan lausunnon tai hyväksyntänsä ehdotukselle, jos se ei anna siitä kielteistä lausuntoa kolmen viikon kuluessa ehdotuksen toimittamisesta. Voidakseen antaa lausunnon rahoitusalan tai julkisen sektorin hankkeesta ja hyväksyä korkotukiehdotuksen komissio voi pyytää, että lopullinen hanke-ehdotus toimitetaan sille kaksi viikkoa ennen sen toimittamista investointikehyskomitealle.

6. EIP ei toteuta 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimia, ellei investointikehyskomitea ole antanut puoltavaa lausuntoa.

Sen jälkeen kun investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, EIP tekee ehdotuksesta päätöksen omien menettelyjensä mukaisesti. Erityisesti se voi päättää olla jatkamatta ehdotuksen käsittelyä. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin tapauksista, joissa se on päättänyt olla jatkamatta ehdotuksen käsittelyä.

Kun on kyse EIP:n omista varoista annettavista lainoista ja investointikehysinvestoinneista, jotka eivät edellytä investointikehyskomitean lausuntoa, EIP tekee päätökset ehdotuksista omien menettelyjensä mukaisesti ja investointikehyskomitean osalta investointikehyskomitean toimintaohjeiden ja investointikehyskomitean hyväksymien investointistrategioiden mukaisesti.

Vaikka investointikehyskomitea antaisi korkotuen myöntämistä koskevasta ehdotuksesta kielteisen lausunnon, EIP voi antaa kyseisen lainan mutta ilman korkotukea. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää antaa lainan.

EIP voi päättää muuttaa sellaisen investointikehyslainan tai -investoinnin ehtoja, josta investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon 3 kohdan mukaisesti, tai minkä tahansa sellaisen lainan ehtoja, jonka korkotuesta investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, jollei investointikehyskomitean toimintaohjeissa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu ja edellyttäen, että asianomaisen lainan tai investointikehysinvestoinnin olennainen tavoite ei muutu. EIP voi erityisesti päättää korottaa lainan tai investointikehysinvestoinnin määrää enintään 20 prosentilla.

Tällainen korotus voi AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen korkotuellisten hankkeiden osalta johtaa korkotuen arvon suhteelliseen korotukseen. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää suorittaa korotuksen. Jos korkotuen arvon korotusta pyydetään AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan mukaisille hankkeille, investointikehyskomitean on annettava lausuntonsa ennen kuin EIP toteuttaa korotuksen.

7. EIP hoitaa investointikehysinvestointeja ja kaikkia investointikehityksen lukuun hallittavia varoja AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Se voi erityisesti olla mukana niiden oikeushenkilöiden hallinto- ja valvontaelimissä, joihin investointikehityksen varoja on investoitu, sopia investointikehityksen lukuun hallittavista oikeuksista sekä kumota ja muuttaa niitä investointikehityksen toimintaohjeiden mukaisesti.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Kolmannen maan tai alueen osallistuminen

Komissio voi unionin avun johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi päättää, että AKT-ryhmään kuulumattomat kehitysmaat ja alueellista yhdentymistä ajavat elimet, joiden toimintaan osallistuu AKT-valtioita ja jotka edistävät unionin muista ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä myönnettävään unionin tukeen oikeutettua alueellista yhteistyötä ja yhdentymistä, voidaan myöntää sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja varoja, jos kyseessä oleva hanke tai ohjelma on luonteeltaan alueellinen tai rajat ylittävä ja AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 6 artiklan mukainen. MMA:t, joille voidaan myöntää unionin tukea neuvoston päätöksen 2013/755/EU mukaisesti, ja unionin syrjäisimmät alueet voivat myös osallistua alueellisen yhteistyön hankkeisiin tai ohjelmiin, ja näiden alueiden osallistumista varten annettava rahoitus annetaan sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen varojen lisäksi. Tavoitteena on vahvistaa jäsenvaltioiden, unionin syrjäisimpien alueiden, MMA:iden ja AKT-valtioiden välistä yhteistyötä ja tarvittaessa perustaa yhteensovittamismekanismia. Tämä rahoitus ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/323⁽¹⁾ tarkoitettu rahoitus voidaan sisällyttää strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sekä tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin ja toimenpiteisiin.

18 artikla

EKR:stä myönnettävän avun seuranta, raportointi ja arviointi

1. Komissio ja EIP seuraavat säännöllisesti rahoitettuja toimiaan ja toimenpiteitään ja tarkastelevat edistymistä odotettujen tulosten saavuttamisessa. Komissio tekee myös arviointia alakohtaisten politiikkojensa ja toimien vaikutavuudesta ja tehokkuudesta ja ohjelmasuunnittelun tuloksellisuudesta, tarvittaessa riippumattomien ulkopuolisten arviointien avulla. Neuvoston ehdotukset riippumattomista ulkopuolisista arvioinneista otetaan asianmukaisesti huomioon. Arviointien olisi perustuttava OECD:n kehitysapukomitean hyvien käytäntöjen periaatteisiin, ja niiden avulla olisi pyrittävä saamaan selville, onko asetetut tavoitteet saavutettu, ottaen huomioon sukupuolten tasa-arvo. Lisäksi niiden perusteella olisi pyrittävä laatimaan suosituksia ja esittämään näyttöä saaduista kokemuksista tulevan toiminnan kehittämiseksi. Arvioinneissa käytetään ennalta määritettyjä, selkeitä ja avoimia indikaattoreita sekä tarvittaessa maakohtaisia ja mitattavissa olevia indikaattoreita.

EIP antaa komissiolle ja jäsenvaltioille määrääjain tietoja hoitamistaan yhdennentoista EKR:n varoista rahoitettujen hankkeiden täytäntöönpanosta investointikehityksen toimintaohjeissa esitettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Komissio toimittaa arviointikertomuksensa sekä yksikköjen vastaukset tärkeimpiin suosituksiin jäsenvaltioille EKR:n komitean välityksellä ja EIP:lle tiedoksi. Kaikista arvioinneista, myös suosituksista ja seuranta-toimista, voidaan keskustella EKR:n komiteassa jäsenvaltion pyynnöstä. Tällaisissa tapauksissa komissio raportoi EKR:n komitealle sovittujen seuranta-toimien täytäntöönpanosta vuotta myöhemmin. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.

3. Komissio ottaa tämän asetuksen nojalla myönnetyn unionin avun arviointivaiheeseen mukaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista ja voi tarvittaessa pyrkiä tekemään yhteisiä arviointia jäsenvaltioiden, muiden avunantajien ja kehityskumppanien kanssa.

4. Komissio tarkastelee yhdennentoista EKR:n täytäntöönpanon, mukaan lukien monivuotiset maa- ja alueohjelmat, edistymistä ja toimittaa neuvostolle vuodesta 2016 alkaen vuosittain kertomuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen sisältyy analyysi keskeisistä tuotoksista ja tuloksista ja aina kun mahdollista unionin rahoitustuen osuudesta vaikutuksiin. Tätä varten luodaan tuloskehys. Kertomus toimitetaan myös Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaaliko- mitealle ja alueiden komitealle.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) 2015/323, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2015, yhdenteentoista Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (katso tämän virallisen lehden sivu 17).

5. Tämä vuosikertomus sisältää myös edeltävään vuoteen liittyviä tietoja, jotka koskevat rahoitettuja toimenpiteitä, seurannan ja valvonnan tuloksia, kehityskumppanien osallistumista sekä maksusitoumusmäärärahojen ja maksuumäärärahojen toteutumista maittäin, alueittain ja yhteistyöaloittain jaoteltuina. Se sisältää myös alun perin suunniteltujen ja saavutettujen tulosten kvalitatiivisen analyysin, joka perustuu muun muassa seurantajärjestelmän tietoihin, ja saatujen kokemusten seurannan.
6. Kertomuksessa käytetään mahdollisuuksien mukaan erityisiä ja mitattavissa olevia indikaattoreita, jotka koskevat avun merkitystä AKT–EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa. Siinä otetaan huomioon keskeiset saadut kokemukset ja aiempia vuosia koskeneisiin arviointeihin sisältyneiden suositusten seuranta. Kertomuksessa arvioidaan myös, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, avun tuloksellisuuden periaatteiden noudattamista, mukaan lukien innovatiivisten rahoitusvälineiden osalta.
7. Unioni ja sen jäsenvaltiot suorittavat viimeistään vuoden 2018 lopussa tulosten arvioinnin, jossa arvioidaan sitoumusten ja maksujen toteutumistasetta sekä annetun avun tuloksia ja vaikutusta resurssien käytön ja EKR:n tehokkuutta mittaavien tuotoksia, tuloksia ja seurauksia koskevien indikaattoreiden avulla. Siinä käsitellään myös AKT–EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden ja unionin painopisteiden toteuttamiseksi rahoitettujen toimenpiteiden osuutta muutossuunnitelman mukaisesti. Arviointi suoritetaan komission ehdotuksesta.
8. EIP toimittaa investointikehyskomitealle tietoja investointikehysten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistyksestä. AKT–EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 6 b artiklan nojalla investointikehysten kokonaisuutta tarkastellaan yhdessä yhdennentoista EKR:n voimassaoloajan puolivälissä ja lopussa. Välitarkastelun suorittavat riippumattomat ulkopuoliset asiantuntijat yhteistyössä EIP:n kanssa ja se toimitetaan investointikehyskomitealle.

19 artikla

Ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot

Vuotuinen arvio ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvistä kokonaismenoista tehdään hyväksytyjen ohjeellisten ohjelma-asiakirjojen perusteella. EKR:n puitteissa myönnettyyn rahoitukseen sovelletaan, täsmällisempiä menetelmiä poissulkematta sikäli, kun niitä on saatavilla, OECD:n menetelmiin (nk. Rion tunnusluvut) perustuvaa, olemassa oleviin unionin ohjelmien tulosohjausmenetelmiin integroitua vuotuista seurantajärjestelmää, jolla kvantifioidaan ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot 9 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien sekä yksittäisten ja erityistoimenpiteiden tasolla ja jota käytetään arvioinneissa ja vuosikertomuksissa.

20 artikla

Euroopan ulkosuhdehallinto

Tätä asetusta sovelletaan päätöksen 2010/427/EU mukaisesti.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä maaliskuuta 2015.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. REIZNIECE-OZOLA